

- Komissiolle ei ollut toimivaltaa antaa suuntaviivoja, koska Euroopan lainsäätäjällä on rajoitettu toimivalta energian alalla. SEUT 194 artiklan mukaan jäsenvaltioiden ei voida edellyttää toteuttavan uusiutuvien energialähteiden teknologianeutraaleja tukiohjelmia, koska ne kohdistuvat jäsenvaltioiden täysivaltaisiin oikeuksiin energian alalla. Euroopan komissio ei ole Euroopan lainsäätäjä, eikä se voi käyttää suuntaviivoja antaakseen ”kvasilainsäädäntöä”, joka on vastoin unionin sekundäärioikeuden säännöksiä eli uusiutuvista energialähteistä annettua direktiiviä 2009/28/EY.
2. Toinen kanneperuste, joka perustuu perusteluvollisuuden rikkomiseen
- Komissio rikkoi suuntaviivat antamalla perusteluvollisuutta ja siten olennaista menettelymääräystä. Itse suuntaviivoihin ja vaikutuksia koskevaan arviointiin ei kumpaankaan sisälly riittäviä perusteluita sille poliittiselle valinnalle, jonka mukaan kaikkien jäsenvaltioiden edellytetään lähtökohtaisesti omaksuvan teknologianeutraali ja kilpailukykyinen tarjousjärjestelmä uusiutuvien energialähteiden tukemiseksi.
3. Kolmas kanneperuste, joka perustuu suhteellisuusperiaatteen loukkaamiseen
- Komissio loukkaa suuntaviivoillaan lisäksi suhteellisuusperiaatetta, sillä suuntaviivoissa ehdotetaan välineitä, jotka eivät ole sopivia niiden todettujen päämäärien kannalta, joilla edistetään uusiutuvia energialähteitä koskevia unionin tavoitteita ja samalla vähennetään vääristäviä vaikutuksia. Kumpikaan näistä välineistä ei ole oikeasuhteinen, koska niillä luodaan liiallisia rasitteita sekä jäsenvaltioille, joista melkein kaikkien on uudistettava uusiutuvia energialähteitä koskevia tukiohjelmiään, että yksityisille, joiden on otettava vastatakseen ylimääräisistä hallinnollisista rasitteista, joita aiheutuu osallistumisesta kilpailukykyisiin tarjousmenettelyihin.
4. Neljäs kanneperuste, joka perustuu harkintavallan väärinkäyttöön
- Suuntaviivoja on pidettävä komission harkintavallan väärinkäyttönä. Komissio yrittää ilmeisesti suuntaviivoilla antaa lainsäädäntöä alueilla, joilla unionin lainsäätäjällä ei ole toimivaltaa, sekä ehdottaa, että toimenpiteiden, joilla olennaisesti pyritään yhdenmukaistamaan uusiutuvien energialähteiden tukemista unionissa, tarkoituksena olisi varmistaa tiettyjen valtiontukitoimenpiteiden soveltuvuus sisämarkkinoille.

Kanne 26.9.2014 – Omega. v. SMHV (Mustavalkoinen kuva)

(Asia T-695/14)

(2014/C 409/78)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Omega International GmbH (Bad Oldesloe, Saksa) (edustaja: Rechtsanwalt J. Becker)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) viidennen valituslautakunnan 18.7.2014 asiassa R 1037/2014-5 tekemän ratkaisun ja rekisteröimään hakemusnumerolla 12 174 215 haetun merkin tavaramerkiksi;
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Haettu yhteisön tavaramerkki: Kuviomerkki, joka esittää mustavalkoista kuvaa, luokkiin 3, 5, 32 ja 33 kuuluvia tavaroita ja palveluita varten – yhteisön tavaramerkin rekisteröimistä koskeva hakemus nro 12 174 215

Tutkijan päätös: Hakemuksen hylkääminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: Merkki on omiaan yksilöimään tavarat keskimääräisen kiinnostuneiden kuluttajien keskuudessa.

Valitus, jonka Bernat Montagut Viladot on tehnyt 22.9.2014 virkamiestuomioistuimen asiassa F-160/12, Montagut v. komissio, 15.7.2014 antamasta tuomiosta

(Asia T-696/14 P)

(2014/C 409/79)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Valittaja: Bernat Montagut Viladot (Schaerbeek, Belgia) (edustajat: asianajajat F. Rodríguez-Gigirey Pérez ja J. Simón Sánchez)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan virkamiestuomioistuimen asiassa F-160/12, Montagut v. komissio, 15.7.2014 antaman tuomion
- ottamaan tutkittavaksi Montagut Viladotin kanteen asiassa F-160/12 ja toteamaan, että se on perusteltu
- hyväksymään virkamiestuomioistuimessa esitetyt vaatimukset työjärjestyksen 139 artiklan mukaisesti ja kumoamaan 8.2.2012 tehdyn päätöksen siltä osin kuin Montagutia ei otettu valituista hakijoista laadittuun varallaololuetteloon, ja
- velvoittamaan vastapuolen korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Nyt käsiteltävässä valituksessa on riitautettu virkamiestuomioistuimen asiassa F-160/12, Montagut v. komissio, 15.7.2014 antama tuomio, jolla hylättiin valittajan nostama kanne, joka koski kilpailun EPSO/AD/206/11 (AD 5) valintalautakunnan päätöstä olla sisällyttämättä hänen nimeään tuon kilpailun perusteella laadittuun varallaololuetteloon.

Valituksensa tueksi valittaja vetoaa kolmeen valitusperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen valitusperuste, joka perustuu oikeudelliseen virheeseen, jonka virkamiestuomioistuin on tehnyt tulkitessaan kilpailuilmoituksen liitteessä olevan 3 osaston 2 kohdan sääntöjä sekä yliopistotutkintoja koskevaa Espanjan lainsäädäntöä
 - Valittaja väittää, että virkamiestuomioistuin keskittyy pelkästään siihen seikkaan, että Montagutin yliopistotutkinto ei ole ”virallinen tutkinto”, mitä ei ole kiistetty, mutta ei ole katsonut, oikeuskäytäntönsä vastaisesti, että Montagutin tutkinto on kilpailuilmoituksessa vaadittu yliopistotutkinto, joka vastaa vaatimusta ”yliopistotutkintoa vastaavasta koulutuksesta, joka on kestänyt vähintään kolme vuotta ja josta on osoituksena tutkintotodistus”.
- 2) Toinen valitusperuste, joka perustuu oikeusvarmuuden periaatteen loukkaamiseen
 - Valittaja väittää, että virkamiestuomioistuin ei ole tuomiossaan arvioinut riittävästi tai perustellusti Espanjan lainsäädäntöä – Ley de Universidades 6/2001 – Montagutin yliopistotutkinnon osalta, jotta tämä olisi otettu varallaololuetteloon, eikä ole noudattanut omaa, vastaavanlaisia tapauksia koskevaa oikeuskäytäntöään (Thomé v. komissio, F-97/12), eikä ole ottanut huomioon kilpailuilmoituksen liitteessä olevan 3 osaston 2 kohdan sääntöjä.